

PREOCUPEM-NOS PER LES CONDICIONS DE VIDA DE LES MASSES, PRESTEM ATENCIÓ ALS MÈTODES DE TREBALL

Mao Tse Tung
Obres Escollides Vol. 1
27 de gener de 1934

Part de les conclusions presentades pel camarada Mao Tse Tung davant el II Congrés Nacional de Representants Obrers i Camperols, celebrat al gener de 1934 a Yuichín, província de Xiangsí.

Hi ha dues qüestions a les que els camarades no hi han prestat una seria atenció en el curs de les discussions i que, segons el meu judici, mereixen un examen especial.

La primera qüestió es refereix a les condicions de vida de les masses.

La nostra tasca central en aquests moments és mobilitzar a les grans masses a participar en la guerra revolucionària, enderrocar a l'imperialisme i al Kuomintang mitjançant aquesta guerra, estendre la revolució a tot el país i expulsar de Xina a l'imperialisme. No és bon quadre revolucionari el qui no li doni la deguda importància a aquesta tasca central. Si els nostres camarades comprenen realment aquesta tasca, si comprenen la necessitat d'estendre, costi el què costi, la revolució a tot el país, de cap manera hauran de descuidar ni menysprear el problema dels interessos vitals de les grans masses i de les seves condicions de vida. Doncs la guerra revolucionària és la guerra de les masses, i sols pot realitzar-se mobilitzant-les i recolzant-se en elles.

Podrem vèncer a l'enemic si ens limitem a mobilitzar al poble per a la guerra i no fem cap altre treball? Clar que no. Si volem triomfar, hem de fer molt més. Hem de dirigir als camperols en la seva lluita per la terra i distribuir-la entre ells, elevar el seu entusiasme pel treball i incrementar la producció agrícola, defensar els interessos dels obrers, establir cooperatives, desenvolupar el comerç amb les regions exteriors i resoldre els problemes que enfronten les masses: alimentació, vestit i habitatge, combustible, arròs, oli i sal, així com els problemes relatius a la salut, la higiene i el matrimoni. En una paraula, tots els problemes concrets de la vida quotidiana de les masses requereixen la nostra atenció. Si ens preocupem per aquests problemes, si resolem i satisfem les necessitats de les masses, ens convertirem veritablement en organitzadors de la vida de les masses, i aquestes s'agruparan realment al nostre entorn i ens donaran el seu càlid recolzament. Camarades, serem capaços aleshores de

mobilitzar a les masses perquè participin en la guerra revolucionària? Sí, definitivament sí.

Entre els nostres quadres ens hem trobat amb què alguns sols parlen d'engrandir l'Exèrcit Roig i les brigades de transport, de cobrar l'impost territorial i de promoure la subscripció de bonificacions de l'emprèstit públic, però pel què fa als demés assumptes, no els discuteixen ni els atenen, i inclús no s'ocupen per res d'ells. Per exemple, hi va haver un temps en que el govern municipal de Tingxou sols es preocupava d'engrandir les files de l'Exèrcit Roig i de mobilitzar a la gent per a les brigades de transport, sense interessar-se el més mínim per la vida de les masses. Mentrestant, la població de Tingxou no tenia llenya, no hi havia sal al mercat perquè els capitalistes la tenien amagada, algunes gents mancaven d'habitatge, i l'arròs era escàs i es venia car. Aquests eren els problemes concrets que es presentaven davant les masses populars de Tingxou, les que esperaven amb ansietat que els ajudéssim a resoldre'ls. Però el govern municipal de Tingxou no examinà cap d'aquestes qüestions. Per això, després de l'elecció del nou Consell de Representants Obrers i Camperols de Tingxou, degut a que en les seves sessions sols s'examinava el problema de l'engrandiment de l'Exèrcit Roig i de la mobilització per a les brigades de transport, sense prestar la menor atenció a les condicions de vida de les masses, més de cent representants perderen tot interès per les sessions i el Consell no es pogué reunir més. Per consegüent, s'aconseguien molt pocs resultats en el treball d'ampliació de les files de l'Exèrcit Roig i en la mobilització per a les brigades de transport. Aquesta és la situació que s'observa en alguns llocs.

Camarades, vostès probablement han llegit els fulls que se'ls han entregat i que concerneixen a dos cantons model. Allí la situació és totalment diferent. Quanta gent no s'ha incorporat a l'Exèrcit Roig al cantó de Xangkang(1), província de Xiangsí, i al de Tsaisi(2), província de Fuxián! En el primer, un 80 per cent dels joves i dels homes i dones de mitjana edat s'han incorporat a l'Exèrcit Roig, i en el segon, un 88 per cent. Les subscripcions de bonificacions de l'emprèstit públic també són nombroses; a Xangkang, amb una població de sols 1500 habitants, s'han subscrit bonificacions per un valor de 4500 iuans. Tanmateix també s'han aconseguit grans èxits en altres tipus de treballs. Quina és al raó de tot això? Uns pocs exemples ho aclariran. A Xangkang, després de que un incendi va destruir una habitació i la meitat d'una altra a la casa d'un camperol pobre, el govern cantonal va mobilitzà a les masses perquè l'ajudessin econòmicament. Quan, en una altra ocasió, tres camperols es van quedar sense gra, el govern cantonal i l'associació d'ajuda mútua es van afanyar a donar-los arròs. L'estiu passat hi va haver escassetat de gra, i per a socórrer a les masses, el govern cantonal va fer portar arròs del districte de Kungl(3), situat a més de 200 li de Xangkang. Al cantó de Tsaisi, també s'ha realitzat una excel·lent tasca en aquests terrenys. Aquests són realment governs cantonals model. Els seus mètodes de direcció són totalment diferents dels mètodes burocràtics del govern municipal de Tingxou. Hem d'aprendre de Xangkang i Tsaisi, i oposar-nos a dirigits buròcrates com els de Tingxou.

Proposo sèriament a aquest Congrés que prestem gran atenció als problemes relatius a al vida de les masses, des dels de la terra i el treball fins als del

combustible, l'arròs, l'oli i la sal. Les dones volen aprendre a llaurar i a treballar la terra. A qui enviar perquè els hi ensenyin? Els nens volen anar a l'escola. Hem obert escoles primàries? El pont de fusta que tenim davant és massa estret i la gent corre el risc de caure. No hem de reparar-lo? Moltes persones pateixen de furúncols o altres mals. Què farem per a curar-les? Tots aquests problemes relatius a la vida de les masses han de figurar en el nostre ordre del dia. Hem de discutir-los, adoptar decisions i posar-les en pràctica, i verificar els resultats. Hem d'ajudar a les masses a comprendre que nosaltres representem els seus interessos i que el nostre alè es fon amb el seu. Hem d'ajudar-les a que, partint d'aquestes coses, arribin a comprendre les tasques encara més elevades que hem plantejat, les de la guerra revolucionària, de manera que recolzin la revolució, l'estenguin per tot el país, responguin a les nostres crides polítiques i lluitin fins a la fi per la victòria de la revolució. Les masses del cantó de Xangkang diuen: "El Partit Comunista és bo de veritat! Ha pensat en tot per a nosaltres". Els quadres de Xangkang són un exemple per a tots. Són quadres dignes de respecte! S'han guanyat l'autèntic afecte de les grans masses, que recolzen la seva crida a la mobilització per a la guerra. Es vol obtenir el recolzament de les masses? Es vol que aquestes dediquin tota la seva energia a la guerra? Aleshores, s'ha de viure amb elles, despertar el seu entusiasme, preocupar-se per les seves necessitats, treballar amb tota sinceritat pels seus interessos i resoldre els seus problemes de producció i de la vida diària: els problemes de la sal, l'arròs, l'habitatge, el vestit, el part, en una paraula, tots els seus problemes. Si procedim així, les grans masses ens recolzaran sens dubte i consideraran la revolució com la seva pròpia vida, com la seva més gloriosa bandera. I combatran fins la mort si el Kuomintang ataca les zones roges. Això no admet el menor dubte. No és un fet evident que hem aixafat la primera, segona, tercera i quarta campanyes de "cèrcol i aniquilament" de l'enemic?

Actualment el Kuomintang recorre a la tàctica de bloqueigs(4); construeix una gran quantitat de "closques de tortuga", considerant-les com a muralles de ferro. Camarades, són realment muralles de ferro? De cap manera! Fixeu-vos: no eren molt sòlids amb les seves muralles i fosses els palaus dels emperadors feudals erigits en el transcurs de mil·lennis? Tot i així, s'ensorraren un darrere l'altre quan s'aixecaren les masses. El Tsar de Rússia fou un dels governants més ferotges del món, però què en quedà d'ell quan el proletariat i els camperols s'alçaren a la revolució? Res. I què passà amb les seves muralles de ferro? Totes foren enderrocades. Quina és la veritable muralla de ferro, camarades? Són les masses, els milions i milions d'homes que recolzen amb tota sinceritat a la revolució. Aquesta és la veritable muralla de ferro, que cap força podrà trencar, que en absolut podrà trencar. La contrarevolució no aconseguirà destruir-nos; al contrari, nosaltres la destruïrem a ella. Unint als milions i milions d'homes del poble entorn al govern revolucionari i desenvolupant la nostra guerra revolucionària, podrem aniquilar a tota la contrarevolució i prendre tota la Xina.

La segona qüestió fa referència als mètodes de treball.

Som els dirigents i organitzadors de la guerra revolucionària i també els dirigents i organitzadors de la vida de les masses. Organitzar la guerra revolucionària i millorar les condicions de vida de les masses són les nostres

dues grans tasques. Per això, davant nostre es presenta, amb tota gravetat, el problema dels mètodes de treball. No n'hi ha prou amb plantejar tasques; s'ha de resoldre, a més, el problema dels mètodes per complir-les. Si la nostra tasca és creuar un riu, no podem fer-ho sense un pont o una embarcació. Mentre no es resolgui el problema del pont o l'embarcació, serà ocios parlar de travessar el riu. Mentre la qüestió dels mètodes no estigui resolta, serà inútil parlar de les tasques. Si no ens preocupem de dirigir el treball d'engrandiment de l'Exèrcit Roig, si no dediquem particular atenció als mètodes per a aquest treball, mai aconseguirem l'èxit encara que repetim mil i una vegades que és precís engrandir l'Exèrcit Roig. No podem complir cap de les nostres tasques en cap altre treball, com per exemple, en la verificació de la distribució de la terra, en la construcció econòmica, en la cultura i l'educació, i en el treball a les noves zones roges i a les zones perifèriques, si sols plantegem les tasques sense prestar atenció als mètodes per a realitzar-les, si no combatem els mètodes burocràtics de treball per a adoptar-ne els pràctics i concrets, i si no rebutgem els mètodes autoritaris per a adoptar el de la persuasió pacient.

Els camarades del districte de Singkuo han realitzat una tasca de primera i mereixen el nostre elogi com a treballadors model. Igualment, els camarades del Nord-est de Xiangsi han fet un excel·lent treball creador i són també treballadors model. Els camarades d'ambdós llocs han lligat el problema de la vida de les masses al de la guerra revolucionària i han resolt simultàniament la qüestió dels mètodes revolucionaris de treball i la del compliment de les tasques revolucionàries. Treballen a consciència, resolen de forma curiosa els problemes i assumeixen veritablement les seves responsabilitats davant la revolució; són bons organitzadors i dirigents tan de la guerra revolucionària com de la vida de les masses. En altres zones, els nostres camarades també han fet progressos en el seu treball i igualment mereixen el nostre elogi, com en alguns llocs dels districtes de Xangjang, Xangting i lungting, província de Fuxien; a Sixiang i altres punts del Sud de la província de Xiangsi; en alguns llocs dels districtes de Xaling, lungsin i Xian de la Regió Fronterera de Junan-Xiangsi; en alguns llocs del districte de Iangsin de la Regió Fronterera de Junan-Jupeixiangsi; en territoris i cantons de molts altres districtes de Xiangsi; així com a luixin, districte directament subordinat al Govern Central.

No hi ha dubte de que a tots els llocs que es troben sota la nostra direcció hi ha un gran nombre de quadres actius, excel·lents camarades que han sorgit de les masses. Aquests camarades tenen el deure de donar ajuda allà on el nostre treball és dèbil i d'ajudar als camarades que encara no saben treballar. Ens trobem enmig d'una gran guerra revolucionària; hem d'aixafar les grans campanyes de "cèrcol i aniquilament" de l'enemic i estendre la revolució a tot el país. A tots els quadres revolucionaris els incumbeix una enorme responsabilitat. Un cop clausurat aquest Congrés, hem de prendre mesures efectives per a millorar el nostre treball; les zones avançades han d'avançar encara més, i les endarrerides, atrapar a les avançades. Hem de crear milers de cantons com el de Xangkang i desenes de districtes com el de Singkuo. Aquestes seran les nostres sòlides posicions. Tenint aquestes posicions, d'allà sortirem per a fer miques les campanyes enemigues de "cèrcol i aniquilament" i enderrocar la dominació de l'imperialisme i del Kuomintang a tota Xina.

NOTES

[1] Cantó del districte de Singkuo, província de Xiangsi.

[2] Cantó del districte de Xangjang, província de Fuxien.

[3] Un dels districtes de les zones roges de Xiangsi, que tenia per centre el poblat de Tungku, al Sud-est del districte de Xian. A aquest districte se li donà el nom de Kung-I per honrar la memòria del camarada Juang Kung-I, comandant del 3r Cos d'Exèrcit de l'Exèrcit Roig, caigut allí a l'octubre de 1931.

[4] Al juliol de 1933, a la conferència militar realitzada a Luxan, província de Xiangsi, Xiang Kai-xec decidí construir bloqueigs entorn de les zones roges com una nova tàctica militar per la seva cinquena campanya de "cèrcol i aniquilament". S'estima que fins a finals de gener de 1934, s'havien aixecat en total 2900 bloqueigs a Xiangsi. Aquesta tàctica de Xiang Kai-xec també fou utilitzada pels invasors japonesos en els seus combats contra el VIII Exèrcit i el Nou 4t Cos d'Exèrcit. Els fets històrics han confirmat plenament que, seguint l'estratègia de guerra popular del camarada Mao Tse Tung, és completament possible frustrar i vèncer la tàctica contrarevolucionària de bloqueigs.